

ub, kunde det maasse være rigtig, at man med Hensyn til Snekastningspligten for Kolkehølet ogsaa medregnede Kvinder. Men man mente det ikke saadan, da Sagen var til Forhandling her, og det fremaaar klart af Landstingets Betænkning, at Landstinget ikke har ment, at Kvinder skulde medregnes. Men i saa Tilfælde vil det være rigtig, at der indskydes efter Ordet „faste“ Ordet „mandlige“, saaledes at der kommer til at staa: „foruden mandligt Dyende ogsaa andre faste mandlige Medhjælpere“. Saa er det i alt Fald meget klart, at Kvinder ikke medregnes. Endelig har Landstinget udstemt de andre Bestemmelser, som her i Tinget bleve satte ind om Regulativernes Affattelse. Heller ikke i den Henseende tror Flertallet i Udvalget det rigtig at følge Landstinget og foreslaar derfor under Nr. 3, at der ved Udarbejdelsen af Regulativerne skal iagttages, „at der paalignes hver fuld Tønde Hartkorn (eller dertil svarende Bygningsassurance eller Kolkehølet) den samme Snekastningsbydelse.“ Det vil jo sige, at man paa Skalaen, hvorefter Snekastningsbyrden skal fordeles, ikke maa gøre større Stigninger end 1 Tønde ad Gangen. Man kan efter denne Bestemmelse fordele saa fint, man vil, men man kan ikke gøre større Stigning end 1 Tønde ad Gangen. Maasse vil man ikke ret mange Steder og maasse ingen, finde paa at gøre større Stigning. Naar man nu gør Snekastning til at være en kommunal Sag og gør Byrden til at være en reel Byrde, og der staar i § 5, at Snekastningsbyrden skal fordeles blandt andet i Forhold til Hartkornet, saa er det meget muligt, at man ingen Steder vil finde paa at gøre større Spring end en Tønde, men det er sikkert nok, at man ikke noget Steds bør tage større Spring ad Gangen, og derfor kan det i alt Fald ikke staa, at det bliver sat ind i Lovforslaget. Det tilsvarende Forslag, som blev vedtaget ved 3dje Behandling af Sagen her, bandt endnu lidt haardere. Der var det bestemt, at der under 3 Tønder Hartkorn skulde fordeles paa hver 1/2 Tønde Hartkorn. Da Landstinget ønskede saa lidet bindende Bestemmelser i den Henseende som muligt, have vi toet at kunne imødekomme Landstinget i saa Henseende ved at lade Bestemmelsen om, at man skal fordele paa hver 1/2 Tønde Hartkorn under 3 Tønder, falde. Selvfølgelig efter vort Forslags Redaktion kan man fordele paa halve Tønder, paa Skæpper, om man vil, men man kan kun ikke gaa til større Stigninger end 1 Tønde ad Gangen. Saa har Landstinget forandret Bestemmelsen i § 7, angaaende Skovstyldens Snekastningspligt. I det oprindelige Lovforslag var der foreslaaet, at Skovstyld kun skulde

svare halvt mod Ager- og Engs-Hartkorn. Folketinget vedtog enstemmig efter enstemmig Indstilling af Udvalget — i alt Fald var det enstemmig ved 2den Behandling — at Skovstyld skulde svare lige med Ager- og Engs-Hartkorn. Landstinget har nu vedtaget, at det igen skal sættes ned til kun at svare halvt, og støtter det særlig paa 3 Grunde. Jeg skal kortelig omtale disse. Flertallet i Udvalget nægter ikke, at disse Grunde kunne have nogen Bægt, men vi kunne dog ikke tillægge dem afgørende Betydning. Den første Grund er den, at der staar i Lov om Hartkornsubligningen af 20de Juni 1850, § 21, at Skovstyld fremtidig skal tage Del i alle kommunale og offentlige Byrder, halvt mod Ager- og Engs-Hartkorn, og saa mener Landstinget, at naar det staar i denne Lov, vil det ikke være rigtig her at bestemme, at Skovstyld skal taage Del lige med Ager- og Engs-Hartkorn. Men denne Indvending kan man ikke erkende har nogen videre Bægt. Hvis vi ikke maatte vedtage noget i de nye Love, som stred imod de gamle Love, kunde vi ligesaa godt indstille vort Lovgivningsarbejde, saa meget mere, som vi jo efter, hvad der kom frem, da vi havde Forespørgslen til den højtæredede Konfjelspræsident om Lovsprogets Menhed for, just ikke har vor Styrt i Redaktionsarbejde, saa hv's de nye Love i eet og alt skulde stemme med de gamle, var der ingen Grund for os til at befatte os med Lovgivningsarbejde. Denne Indvending kunne vi altsaa ikke tillægge nogen afgørende Betydning. Den anden Grund, Landstinget støtter sig til, er den, at Skovstylden hviler saa overmaade ulige paa Skovene; men det gør Ager- og Engs-Hartkorn ogsaa paa Ager og Eng. Det er meget muligt, ja vel endogsaa sikkert, at Skovstyld hviler mere ulige end Ager- og Engs-Hartkorn paa Grund af, at der er foretaget adskillige Forrykninger af Skovstylden, adskillige Transaktioner med den, hvorved man har flyttet Skovstylden fra den ene Skov over til den anden, ophobet den paa en Del Skove, hvorimod andre til Dels eller helt ere blevne frie. Men naar der er Tale om at slaa det Forhold fast, hvori Skovstylden skal deltage i Byrderne i Forhold til Ager- og Engs-Hartkorn, forekommer det os heller ikke, at man kan tillægge dette Moment nogen afgørende Betydning. Det har sin Betydning, naar der er Tale om at fremføre Grunde for at gaa til en ny Styldsatning af Skovene, hvad der for Resten er blevet udtalt Ønske om i Landstinget, og i Parentes skal jeg bemærke, at var der Udset til, at vi i en nærmere Fremtid kunde opnaa en ny Styldsatning af Skovene, kunde jeg godt gaa med til, at Skov-